

Film 1

Titel: 5.5 op de schaal van Richter.

Een fictie film van Videogroep 76.

Geen lid.

Korte inhoud:

Aardbevingen in Groningen zorgen voor veel beroering en onrust onder de bewoners van de getroffen gebieden.

Verhaalstructuur:

Een aardbeving wordt nagespeeld. Zowel het NOS journaal als de gewone man in het stamcafé maken, elk op hun eigen wijze, melding van de calamiteiten die daarvan het gevolg zijn.

Het cynisme over de afhandeling van de afgelopen jaren vindt zijn hoogtepunt in de afsluitende journaal aankondiging, van de reactie en voorgenomen maatregel van de overheid. Tot slot wordt er een beving waargenomen in het café.

Filmische vormgeving:

Het camerawerk is stabiel, er zijn voldoende afwisselingen in totaal, half totaal en Close Up. De meest linkse persoon is onscherp in beeld gebracht. De blue-screen opnamen, bijvoorbeeld bij het journaal, zijn goed uitgewerkt. Er kan meer aandacht besteed worden aan een mooie kadrering.

De regie en spelregie komen minder goed tot hun recht.

Voor de spelers zouden gebaat zijn bij een spelregisseur. Nu komen de spelers ongeloofwaardig over, zij kunnen hun verontwaardiging en hun emotie ten opzichte van het grote probleem niet overbrengen en hebben moeite met het inhouden van hun lach en woordkeuze. Het geheel komt toneelmatig over, daardoor is de film niet zo boeiend als waarschijnlijk de bedoeling was.

Bijzondere elementen: Als club zal men zeker plezier beleefd hebben bij het maken van deze film, maar voor de neutrale kijker wordt het beladen onderwerp te beperkt neergezet en dat is jammer.

BRONS

Film 2:

Titel: De verjaardagstaart.

Een non-fictiefilm van Piet van der Henne.

Individueel lid.

Korte inhoud:

In de bakkerij volgen we, samen met de kinderen, het maken van een verjaardagstaart voor een van hen.

Verhaalstructuur:

Het verhaal is lineair opgebouwd, vanaf het binnenkomen van de kinderen tot en met de eindtekst van de jarige. De bakker is degene die het verhaal verteld, maar er is wel interactie met de kinderen. We missen een aantal stappen in het productie proces, het maken van de cake en banketbakkersroom, waardoor het versieren van de taart een "cupcake-achtig" karakter krijgt. De foto van de jarige op de taart geeft een extra accent maar roept tegelijk vragen op zoals: is die inkt ook eetbaar? Dit had meegenomen kunnen worden in het verhaal van de bakker.

Filmische vormgeving:

De start is vlot en vol wisselende beelden waarbij shot en tegen shot goed zijn toegepast. Veel shots zijn gemaakt vanuit één standpunt en er zijn onnodige veel zoom- en andere bewegingen gemaakt. Het ene jurylid ervaart dit als storend en een ander vindt het de film dynamischer maken. Het omgevingsgeluid in de bakkerij komt dominant over. Misschien had er gehengeld moeten worden. De montage is traag (door de lange teksten) dat maakt de film minder boeiend. De teksten zijn aan de lange kant wat een probleem geeft bij de montage, deze wordt daardoor wat traag. De kinderen komen vlot en ontspannen over en zijn goed verstaanbaar. Ze spelen geloofwaardig en blijven goed bij het proces betrokken.

De eindtekst van de jarige voelt aan als overbodig. Het lokale licht is goed toegepast.

Bijzondere elementen:

De film is een leuke herinnering voor de kinderen (en ouders) en aardig als promotiefilm voor bakkerij Schaafsma.

BRONS

Film 3

Titel: Delfsail.

Een non-fictie film van de Videogroep Delfzijl.

Geen lid.

Korte inhoud:

Verslag van een groot maritiem evenement in Delfzijl.

Verhaalstructuur.

Zonder duidelijke opbouw of verhaallijn, komt deze film over als een impressie van een groots evenement, waarbij schepen, het publiek en randzaken aan de orde komen.

Door het ontbreken van enige toelichting via een voice over komt het evenement enigszins rommelig over.

Filmische vormgeving:

De cameravoering is over het algemeen goed. Er wordt afwisselend gefilmd met oog voor details. Totaalbeelden worden probleemloos afgewisseld met close ups van willekeurige bezoekers zoals de ijsetende man.

Het maken van de film moet een grootscheepse operatie geweest zijn. Voor de doelgroep goed maar voor de minder geïnteresseerde kijker te lang. Zaken als bv het Summerlab voegen weinig toe.

De geluidsband met vooral set-noise van publiek, muzikanten en Shanti koren is goed gemaakt. De film is lokaal van waarde maar in de huidige vorm te lang voor minder geïnteresseerden. Het verhaal van de omroepster had als slot kunnen dienen.

Bijzondere elementen:

In deze film komt de onderlinge samenwerking tussen de verschillende disciplines goed tot uiting.

BRONS

Film 4:

Titel: ESCAPER.

Een fictie film van de groep Juul Rikkers.

BVC/ jongerenfilmstudio's Beilen.

Korte inhoud:

Een depressief meisje doet wanhopige pogingen om te ontsnappen aan haar verleden.

Verhaalstructuur:

Op dynamische wijze verbeeldt deze film de gemoedstoestand van een meisje dat met zichzelf overhoop ligt. De aanhef met het drugrestaurant "Pomade" helpt de kijker en zet de toon evenals de illustraties met geschreven teksten en tekeningen op haar prikbord. De imaginaire kanten van de fantasie en verbeelding worden vormgegeven door de man in het zwart, het brandende huis en vervreemde beelden in zwart/wit, hoog/laag, fictie en non fictie. De kijker mag het slot zelf invullen.

Filmische vormgeving:

De cameravoering is evenals de andere toegepaste visuele technieken dynamisch afwisselend en indringend. De flash backs lijken met kadervernauwing te zijn aangebracht. De vormgeving is verrassend. De song is leading, maatgevend en dominant. Vreemd dat deze niet is meegenomen in de aftiteling.

De Drone opnamen zijn effectief toegepast, evenals de verkleuring van de omgeving. Het spel van het meisje is goed. Het rookeffect is goed uitgevoerd maar mager uitgewerkt.

Symbolisch wordt het ontvluchten aan de zwarte gedachte mooi weergegeven door de lopende overgangen van zwart-wit naar kleur. De titels zijn goed uitgevoerd.

De montage c.q. shotlengte is redelijk. Opmerkelijk zijn de overgangen van 19:9 naar 21:9 bij de achtervolging op de weg. De huppelende jongen, na de aftiteling, werkt verwarrend.

Bijzondere elementen:

Een creatieve mix van fantasie en werkelijkheid is goed uitgewerkt op basis van de songtekst.

ZILVER

Film 5:

Titel: Fraeylemaborg.

Een non-fictiefilm van Egbert Dokter.

AFC.

Korte inhoud:

Impressie van de Fraeylemaborg (Groningen) in verschillende seizoenen.

Verhaalstructuur:

Ondersteund door passende muziek worden mooie sfeerbeelden van de borg afgewisseld met seizoen gebonden stils.

We krijgen alleen de omgeving van de Borg te zien en worden nieuwsgierig naar het interieur.

Filmische vormgeving:

Het camerawerk is eenvoudig maar goed. Ondanks het statische van het gebouw weet de maker ons te boeien met verschillende camerastandpunten zoals een half gebouw met meer van het water en diverse spiegelbeelden.

Aan de bloemen en planten kunnen we vaststellen om welk jaargetijde het gaat.

De film begint en eindigt in de herfst.

Er is goed gebruik gemaakt van het bestaande licht.

De montage is goed en de dia-achtige beelden gaan goed in elkaar over d.m.v. overvloeiers.

De muziek is passend maar varieert niet mee met de seizoenen. Live geluid wordt gemist.

Bijzondere elementen:

De filmt ademt een nostalgische sfeer uit en dat was waarschijnlijk precies de bedoeling.

BRONS

Film 6:

Titel: Het leven volgens Jean Paul.

Een fictie film van Thomas Bunink.

Individueel lid/jongere.

Korte inhoud:

Het demasqué van Jean Paul.

Verhaalstructuur:

Inleiding: We maken kennis met Jean Paul, een jongen die vastgeroest zit in hetzelfde levens patroon, zoals een kop koffie met een croissantje.

De eerste wending zien we als er een nieuwe serveerster in het café komt. De tweede wending als zijn fiets weg is en hij met het meisje meegaat.

In de volgende wendingen zien we hem langzaam veranderen van houding, op de bank, onder de douche en in bed. Jean Paul spreekt pas in het laatste shot.

Filmische vormgeving:

Rustige en gedegen cameravoering met een functionele rijder in het begin. Uitstekende beelden binnen in het café. De buitenopnamen zijn, evenals de opnamen in de douche, minder goed. De shots van schapen zijn niet allemaal scherp.

De belichting is goed.

De encenering draagt bij aan een gevoel van twee leefwerelden. Goed spel, mooie mise en scènes en goed gebruik van symboliek in een trage comedy met verrassende wendingen. Jean Paul wordt direct goed neergezet, niet alleen vanwege zijn uiterlijk (witte maskerade) maar ook door de manier waarop hij uit huis sluipt.

Zijn oogopslag toont duidelijk dat hij moeite heeft met de babbelende serveerster, mooie mimiek. De serveerster speelt haar rol als doortastende vrouw prima, op deze wijze weet zij het gesloten leven van Jean Paul open te breken. Soms zijn de scènes wat lang uitgewerkt.

De muziek is passend en aanwezig waar die er moet zijn, ook het live geluid is goed.

De montage is goed en passend bij de ontwikkelingen binnen de film.

Bijzondere elementen:

Een bijzonder scenario, over een gevoelig onderwerp, waarbij de snelheid van de ontwikkelingen passen bij die van de hoofdpersoon.

GOUD

Film 7:

Titel: Het Noord-Hollander schaap.

Een non-fictie film van Nick Landman.

Individueel lid.

Korte inhoud:

De ontwikkeling en historie van het Noord-Hollander schaap.

Verhaalstructuur:

Een documentaire over een bijzonder schapenras.

Met kennis van zaken en liefde voor hun vak vertellen deskundigen, in beeld, over hun gemeenschappelijke passie. Tijdens een interview worden we op de hoogte gebracht van de bijzondere eigenschappen van deze schapen en hun passie voor deze dieren.

Filmische vormgeving:

Het camerawerk is niet overal even goed, sommige beelden zijn niet scherp, of overbelicht zoals bv bij het eerste interview en de ramkeuring. We zien ook geregeld herhaling van beelden, zoals schapen in de stal, in de wei en het lammeren. Dat maakt de film traag en minder boeiend.

De drone beelden voegen voor het ene jurylid weinig toe en zijn voor het andere jurylid effectief. Ze zijn in iedere geval goed genomen.

De commentaarstemmen zijn goed te verstaan en de teksten zijn duidelijk.

We missen daarin wel informatie omtrent het krijtmerk van de ram die belangrijk is bij de bevruchting van het schaap .

Bijzondere elementen:

De film is zeer geschikt voor de doelgroep, liefhebbers en fokkers van het Noord-Hollander schaap.

EERVOL

Film 8:

Titel: Landrecht van Drenthe 1412.

Een non-fictie film van Jan Ensing.

Geen lid.

Korte inhoud:

Een restauratieproject en onderzoek naar het Landrecht van Drenthe zoals vastgelegd in 1412.

Verhaalstructuur:

Na een indrukwekkende intro wordt het probleem van de landrechtspuzzel kort en duidelijk neergezet. Een voice over zorgt voor uitleg. Het proces wordt chronologisch gevolgd.

Filmische vormgeving:

Het camerawerk is eenvoudig maar goed. Juiste en scherpe close ups zorgen voor de nodige afwisseling. Het gebruik van het greenscreen werd wisselend ervaren door de juryleden: de een vond het ten koste gaan van het gevoel van een directe relatie tussen verhaal en omgeving, de ander vond het gebruik ervan redelijk en geloofwaardig.

De kadrering van de deskundigen (midden in kader) maken de film niet boeiender, ze staan nu saai in het midden en zo geef je de kijker geen kijkruimte.

De snelle pan van Blankehoeve en de onnodige beelden van het krijtbord vormen een zwakke schakel. Er is goed researchwerk verricht zoals het gebruik van een bord met de verwijzing naar en vroegere Frederik, oude voorbeeldkaarten en een animatie van een gevecht en tekening van het kasteeltje. Sommige inserts zijn aan de korte kant zoals die van het kasteeltje.

De geluidsband is een belangrijke basis voor deze film, de verhalen moeten de kijker bij de les houden. De interviews komen prettig en goed over en de voice over ligt prettig in het gehoor. De gedetailleerde aanpak (aankomst, voorstellen, uitleg) maakt de film trager. Inkorten zal de film een stuk boeiender maken.

Bijzondere elementen:

De jury heeft bewondering voor de research en het vele werk dat gedaan is voor deze film.

ZILVER

Film 9:

Titel: Offline.

Een fictie film van Heleen Vissinga .

Asser film Club.

Korte inhoud:

Een jongeman zoekt een nieuwe date en verliest daarbij zijn directe omgeving uit het oog.

Verhaalstructuur:

Door gebruik te maken van twee generaties is het de filmmaker gelukt om de verschillen tussen de manier van denken en doen van die generaties op eenvoudige en doeltreffende wijze duidelijk te maken. Het verhaaltje ontwikkelt zich tussen die generaties als tussen twee gescheiden werelden. De ontknoping is het moment waarop de tekst op het kaartje wordt getoond.

Filmische vormgeving:

Goed camerawerk, met voldoende half totalen, close ups, tegen shots en standpunten.

De locatie versterkt de beelden. Jammer van het laatste (onscherpe) shot van de oudere dame. Het shot met de vrouw op de foto op de wand achter de jongeman is leuk gevonden.

De casting van de spelers is goed gedaan, zij spelen hun rol goed en geloofwaardig.

Het overdrijven van de verschillende manier van denken en leven is goed toegepast. Zoals de onverschilligheid van de jongen die de bloemen pas ziet als hij opstaat.

Toch is de clou, wat de timing betreft, een beetje mager maar de aanpak is verfrissend.

Het live geluid is goed op niveau. De toegevoegde muziek voegt weinig toe aan de film.

Een eenvoudige en doeltreffende montage waarin beeld en geluid prima tot hun recht komen. De titel en de introbeelden zijn goed en leuk gevonden.

Bijzondere elementen:

Het scenario en het plot zijn zo aardig dat deze film op een 1 minuut festival mee zou kunnen doen.

ZILVER

Film 10:

Titel: Op naar de top.

Een non-fictie film van Ria Stoepker en Rika Houthuijsen.

Windjammer.

Korte inhoud:

Twee dames moeten compromissen sluiten op weg, niet naar de top, maar naar de voet van de berg Mount Rainier in Noord Amerika.

Verhaalstructuur:

Na een korte intro bij de borden volgen we de dames door de bossen.

Een wending in de wandeling zien we als een van de dames, vanwege het late tijdstip, terug wil naar de basis. Het geluid van beren is van invloed op de voortgang van de wandeling.

Filmische vormgeving:

De cameravoering is eenvoudig. De kadrering komt als onrustig over.

De wandeling geeft een goed beeld van flora en fauna in het gebied. Vergezichten maken de ervaring compleet.

De live gesprekken van de dames leiden ons door deze voettocht, maar helaas geven de dames in de eerste zinnen al weg dat ze de top niet gaan halen. Bij het signaleren van de beren wordt het een beetje toneelmatig.

De commentaarstem is duidelijk en grappig .

Met geluiden en muziek wordt geprobeerd de spanning op te voeren. Dit is minder goed gelukt.

Bijzondere elementen: Als vakantie herinnering is het een mooi document.

BRONS

Film 11:

Titel: Quovadis.

Een non-fictie film van Henk Doeve.

Individueel lid.

Korte inhoud.

Een verslag over een bijzondere ROAD stoommachine, de Quovadis, en de Great Dorset Steamfair in Engeland.

Verhaalstructuur:

Vanuit het perspectief van een oude stoommachine maken we kennis met zijn restauratie en zijn wens om te kunnen deelnemen aan het grote stoomfestival dat gehouden werd in 1998 .

Tijdens het verhaal dat de Quovadis verteld omtrent zijn leven en restauratie gaan bezoekers een kijkje nemen op de Steamfair, een groot volksfeest in Engeland.

Filmische vormgeving.

We moeten het gebeuren plaatsen in de tijd waarin het zich heeft afgespeeld .(1998)

De oude 4:3 beelden hebben hun charme en behoren bij de sfeer uit die tijd .

Het camerawerk is in de stijl van de tijd waarin de beelden zijn opgenomen.

Maar het pannen en zoomen was ook in die tijd al iets dat een film onrustig maakte.

We zien wel enkele close up beelden maar de beelden van het gebeuren op de fair zijn afstandelijk en onscherp.

Het idee om het commentaar te laten vertellen door de stoommachine zelf is leuk gevonden en goed volgehouden tot het eind. De geluidsmix is redelijk.

De film is qua beeld minder boeiend maar als verhaal is informatief . Zeker voor wat betreft de demonstraties van oude toepassingsmogelijkheden van stoommachines.

De titel dekt de lading niet of nauwelijks.

Bijzondere elementen.

Vanuit historisch oogpunt is dit een goede film voor de liefhebbers van dergelijke evenementen.

EERVOL

Film 12:

Titel: Roberto B.

Een fictie film van de groep Pepijn Root.

BVC Jongeren Filmstudio Beilen.

Korte inhoud:

Als bekend wordt dat een gevangene vrij komt wordt daarop gereageerd door oude bekenden.

Verhaalstructuur:

Een stel vrienden zint op wraak als bekend wordt dat een, voor hen bijzondere, gevangene wordt vrijgelaten. Het scenario is niet zo goed overgezet in beelden.

Filmische vormgeving:

Het camerawerk is redelijk.

Het spel van de jongeren vraagt om meer begeleiding b.v. van een spelregisseur.

Het scenario is niet zo goed uitgewerkt . Door de enorme tijdsprongen in het verhaal wordt het rommelig en komt de geloofwaardigheid onder druk te staan.

Op papier zal de film een stuk interessanter en spannender zijn dan de film nu is. Er is in ieder geval een scenario gemaakt , alleen moet hier nog meer aandacht aan besteed worden. En het maken van een goed draaiboek kan daar ook aan meehelpen.

De montage en vreemde tijdsprongen werken vertragend. Ook de overgangen over zwart"zijn lang en vertragen de film.

Bijzondere elementen:

Er is met plezier samengewerkt aan dit project en iedereen heeft zich volledig ingezet.

Het ontbreekt de groep aan ervaring , maar dat is met goede begeleiding te verbeteren.

Het verhaal is het waard de film opnieuw, en doordachter, te gaan maken.

Eervol

Film 13:

Titel: Shakespear leeft in Diever.

Een non-fictiefilm van Thomas Bunink.

Individueel lid/jongere.

Korte inhoud:

De geschiedenis van het 70 jarige "Shakespeare theater" in Diever.

Verhaalstructuur:

Deze documentaire behandelt het ontstaan van het openluchttheater tot en met de bouw van het nieuwe Globetheater. (een klein overdekt theater, waarbij het Globe theater in Londen als model diende.) De filmmaker heeft ervoor gekozen om met deze film een zo compleet mogelijk beeld te schetsen, dit gebeurt op chronologische wijze. Er worden diverse mensen in film geïnterviewd. Er wordt gebruik gemaakt van historische foto's en filmbeelden. De rol van Dr. Broekema, als stuwende kracht, vormt een onderdeel van het geheel. Ook de ontwikkeling van de maker, begonnen als speler, wordt meegenomen in het verhaal.

Filmische vormgeving:

De cameravoering is goed. Evenals de afwisseling van beelden en gekozen invalshoeken.

We missen wel wat close up beelden van het publiek en de spelers. De interviews zijn goed maar sommige delen daarvan hadden korter gekund zonder de inhoud van de film geweld aan te doen, bv. het overnemen van de regie door Wil ter Horst-Rep. De interviews en de commentaarstemmen zijn goed verstaanbaar. De vlag uit Stradford (Engeland), de geboorteplaats van William Shakespeare is een eerbetoon aan deze wereldberoemde schrijver, waaruit ook de relatie tussen het theater en de schrijver duidelijk wordt. Zijn komedies, tragedies en historische stukken vormen de basis van de geschiedenis en alle optredens door de jaren heen. Dit is goed weergegevens door het goed gedoseerde gebruik van historische beelden en foto's. We zien in de film niet alleen een cultureel proces maar ook het sociaal-maatschappelijke belang komt aan de orde, o.a. bij het zien van de (toneel) ontwikkeling van de filmmaker zelf en de aandacht die er is voor de jeugd in het algemeen. De film kan verder ingekort worden waardoor hij boeiender wordt. De muziek is doeltreffend op de achtergrond, hoewel de vogeltjes wel een toontje lager hadden mogen zingen. De voice over ligt prettig is het gehoor. Het asynchrone geluid (voor de bandrecorder) wordt op de koop toegenomen.

Bijzondere elementen:

De filmmaker is erin geslaagd de meest belangrijke ontwikkelingen en hun achtergronden tot een goed geheel te smeden. De film is zeker geslaagd voor de doelgroep en van belang voor het archief van het Shakespeare theater.

ZILVER

Film 14:

Titel: The Vicarage.

Een non-fictiefilm van Erin Peters.

Individueel lid/jongere.

Korte inhoud:

Een jonge vrouw is nieuwsgierig en sceptisch over verhalen en vreemde gebeurtenissen in een oude pastorie in Balkbrug.

Verhaalstructuur:

Deze reportage zoomt in op twee onderwerpen, te weten de historie van de inrichting Ommerschans en de spookverschijnselen in de oude pastorie van Balkbrug.

In een lange monoloog wordt de historie van de inrichting Ommerschans uit de doeken gedaan.

Beelden van een paranormaal onderzoek in de pastorie zijn ondersteunend aan het verhaal.

Als de huidige bewoonster aan het woord komt bevestigt zij dat er wel onverklaarbare gebeurtenissen hebben plaats gevonden .

Filmische vormgeving:

De cameravoering is goed. De opnames van het huis, oude uniformen, maskers en poppen dragen bij aan het vreemde gevoel. We zien een verschillende cameravoering, binnen (stil) en buiten meer bewegend.

Sommige shots komen over als set up maar krijgen geen vervolg, zoals het graf van de 13 jarige Sientje en de vermeende haak met afgesneden touw. Ook blijft het voor de kijker onduidelijk of de dominee is vermoord. De keuze voor een vormgeving met veel sprekende mensen is saai maar acceptabel door de indringende presentatie. Vooral die van de jonge vrouw. Zij bepaald de dynamiek in de film. De teksten en de manier waarop de teksten worden gepresenteerd zijn prima en de, enkele verspreking , valt niet direct op. De ingehuurde deskundigen en hun optreden zijn geloofwaardig. De beelden in de pastorie benadrukken niet voldoende het creepy gevoel wat de bedoelde sfeer zou versterken. De titel van de film is mooi. De Engelse ondertiteling wordt als storend ervaren, dit leidt, onnodig, af van de film en voegt, bij vertoning in Nederland, niets toe.

Door de vlotte montage blijft de film boeien.

Bijzondere elementen:

De presentatie van het verhaal wordt zeer goed gedaan.

ZILVER

Film 15:

Titel: Tip fan de sluier.

Een fictiefilm van Auke de Witte.

Kleare Kimen.

Korte inhoud:

Een zangeres geeft aandacht aan een hedendaags probleem met een eigen(?) lied.

Verhaalstructuur:

Een muziekclip gezongen in de, Friese, taal. Deze clip zien we een regelmatige afwisseling tussen de grijze wereld van ouderdom en de kleurrijke wereld van de jeugd. Het lied is leidend voor de beelden.

Filmische vormgeving:

De cameravoering is goed. Rustige beelden die passen bij de aard van het lied.

De beelden van de zangeres zijn redelijk statisch opgenomen in een studio met zo nu en dan een wisselend camerastandpunt. De tekst wordt kracht bijgezet door opnamen van de zorgzame :zangeres en de dolende oude vader. Het spel van de zangeres is goed; duidelijk en doortastend.

De oude man is op een integere manier dolend en hulpbehoevend is beeld gebracht ,

Eén jurylid had wat meer indringende beelden van de (dementerende)man willen zien.

Waarom de jonge vrouw ineens op de eerste etage staat is niet duidelijk. Het kleurverschil achter het meisje tijdens de zang vraagt om bijstelling. De keuze voor de bijna kleurloze beelden bij de rondgang van de oude man is goed. Het geluid is goed. De keuze om de ondertiteling in het laatste deel weg te laten is sterk.

Bijzondere elementen:

De film is krachtig door haar eenvoud.

BRONS

Film 16:

Titel: Vakantie Kopenhagen

Een non-fictie film van Dick de Jonge.

Close up.

Korte inhoud: Verslag van een stedentrip naar Kopenhagen.

Verhaalstructuur:

Een vakantiefilm van vertrek tot terugkeer.

Op een leuke manier (kaarten met een plaatsbepalende cirkel) krijgen we een persoonlijk verslag van de vakantieganger langs alle bezienswaardigheden in Kopenhagen.

Filmische vormgeving:

De cameravoering is stabiel . De kijker mist aparte en spannende beelden, desondanks zijn kleine details weer leuk opgemerkt zoals het hondje bij de toiletten.

De maker heeft soms iets te lange shots waardoor het geheel vertraagd. Beelden van de informatieborden zijn overbodig door de toelichting via de voice over. De opnamen bij avond zijn minder goed.

In het verslag komen veel onderwerpen aan bod , waardoor stapeling ontstaat en het geheel wat rommelig overkomt.

Het was goed geweest om één onderwerp wat beter uit te diepen. Dit kan als je, voordat je op reis gaat, al een plan hebt gemaakt.

De muziek is dominant en lijkt willekeurig gekozen.

De informatie en de commentaarstem zijn goed gedoceerd en duidelijk.

Bijzondere opmerkingen:

De film ademt een plezierige sfeer van een onbezorgde vakantie uit met bezoekjes aan willekeurige gekozen locaties. Dat was waarschijnlijk ook de bedoeling van de filmmaker.

Maar voor deelname aan de wedstrijd zou de filmer een aparte film kunnen maken. Korter en minder onderwerpen dan wordt zo'n film boeiender voor de kijker.

BRONS

Film 17:

Titel: Verkillung.

Een fictie film van Charles Storm.

Kleare Kimen.

Korte inhoud:

Commercie en zorg zouden niet samen moeten gaan.

Verhaalstructuur:

Na enkele korte flitsen weten we dat het over de zorg en het ouderen probleem gaat.

Onwaarschijnlijke situaties worden nagespeeld met de bedoeling het probleem van de zorg aan ouderen aan de kaak te stellen.

Filmische vormgeving:

De cameravoering is niet overal even goed geslaagd en een aantal beelden onscherp.

De wisseling in camerastandpunten is wel goed zoals een laag standpunt bij het slachtoffer en de tilt up naar hem toe. De titel en publicaties in de intro, zijn in kleur. Hiermee wordt een dubbele betekenis geaccentueerd.

De keuze voor de zwart-wit beelden is de jury niet helemaal duidelijk of het moet zijn om de situatie zwart/wit neer te zetten.

De jury heeft moeite met deze film want als de issue van deze film serieus bedoeld is dan schiet het zijn doel absoluut voorbij. Het onderwerp, scenario en het spel zijn te serieus om de film alleen als persiflage te zien.

Een ander jurylid ziet de film als een satire en vindt het spel als bewust over de top.

Dat een receptioniste onmiddellijk die ene factuur uit de la kan grissen en haar post kan verlaten accentueert de ongeloofwaardigheid.

De montage is goed. De gekozen muziek is ook goed.

Bijzondere elementen:

BRONS

Film 18:

Titel: Voetbal is oorlog.

Een non-fictie film van Nick Landman.

Individueel lid.

Korte inhoud:

Hoe de internationale voetbalcarrière van Willy Westra is verlopen.

Verhaalstructuur:

Het verhaal is opgebouwd uit drie onderdelen.

Deel 1: de start van de voetbal carrière van de 12 jarige Willy Westra.

Deel 2: Engelse militairen die op de vlucht zijn worden geïnterneerd in Groningen en oefenen met andere Nederlandse voetbalteams.

Deel 3: Gaat over de activiteiten van Willy, voor, tijdens en na de oorlog.

Filmische vormgeving:

Dee film bestaat voor het grootste gedeelte uit historisch materiaal zoals foto's en filmbeelden.

De research, het gebruik van het historische materiaal verdienen alle lof.

De vlotte montage en het laten bewegen van de foto's zorgen ervoor dat het geen diashow wordt.

De verschillende fases in Willy zijn leven worden goed weergegeven evenals de ontwikkeling van het voetbal in Nederland.

De vele activiteiten en clubs waarbij Willy gespeeld heeft worden duidelijk gemaakt via een animatiepoppetje dat steeds wisselt van kleding, dit is leuk gedaan. Toch komt het wat rommelig over.

De muziek o.a het Engelse lied is goed gekozen.

Bijzondere elementen:

De film is geschikt voor de doelgroep, bv de oude voetbalclub van Willy, daar is dit een waardevol document voor.

Zo ook voor een historische vereniging of archief.

BRONS